

Sygn. akt I C 2304/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierz, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewelina Iwanowicz

Protokolant: Aleksandra Pisera

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 roku w Zgierz na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.**

przeciwko **J. P. (1)**

o zapłatę

- zasądza od J. P. (1) na rzecz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 981,30 (dziewięćset osiemdziesiąt jeden 30/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w skali roku od kwoty 662,67 (sześćset sześćdziesiąt dwa 67/100) złote od dnia 13 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty;
- przyznaje kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego adw. J. P. (2) wynagrodzenie w wysokości 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden 40/100) złotych, w tym należny podatek od towarów i usług, którą to kwotę nakazuje wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda przelewem w dniu 23 września 2015 roku zaksięgowanej pod pozycją (...)/ (...);
- zasądza od J. P. (1) na rzecz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 297,92 (dwieście dziewięćdziesiąt siedem 92/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2304/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 lipca 2013 roku wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód

w (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł

o wydanie przeciwko J. P. (1) nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zasądzającego od pozwanego kwotę 981,30 złotych

z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 662,67 złote od dnia 13 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych w wysokości 30 zł z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego numer (...) z dnia 17 grudnia 2006 roku, w ramach której pozwany uzyskał limit kredytowy w wysokości 1.500 złotych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż na dochodzoną kwotę składa się: należność główna w kwocie 662,67 złote; odsetki za okres od 17 grudnia 2006 roku w kwocie 205,42 złotych do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku; koszty, opłaty i prowizje w kwocie 113,21 złotych oraz dalsze odsetki naliczane od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia zapłaty obliczone od kwoty niespłaconego kapitału tj. od kwoty 662,67 złote według zmiennej stopy procentowej oznaczonej jako 4-krotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

(pozew – k. 3-6)

W dniu 6 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Z..

(postanowienie – k. 8)

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego wZ. na urzędowym formularzu powód powtórzył żądanie sformułowane w elektronicznym postępowaniu upominawczym, z tym że wniósł o zasądzenie kosztów procesu w kwocie 30 złotych z tytułu wpisu, 17 złotych opłaty skarbowej oraz 29,52 złotych opłat notarialnych.

(pozew – k. 13-14 odw.)

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

(postanowienie – k. 40)

W dniu 31 lipca 2015 roku Sąd wydał postanowienie, mocą którego postępowanie zostało podjęte, a dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiony został kurator.

(postanowienie – k. 47)

W odpowiedzi na pozew pozwany poprzez swego kuratora wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Podniósł zarzut przedawnienia dochodzonej należności.

(odpowiedź na pozew – k. 56-59)

10 czerwca 2016 roku wpłynęło pismo procesowe powoda, w którym podtrzymał powództwo oraz podniósł niezasadność zarzutu przedawnienia, sporządził zestawienie operacji na rachunku zobowiązania, wskazał sposób wyliczenia dochodzonych odsetek i co się składa na żadaną kwotę tytułem kosztów, opłat i prowizji.

(pismo procesowe powoda – k. 60-63)

Na terminie rozprawy w dniu 29 czerwca 2016 roku kurator pozwanego podtrzymał stanowisko jak w odpowiedzi na pozew.

(protokół rozprawy – k. 74)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 17 grudnia 2006 roku J. P. (1) zawarł z (...) Bankiem S.A. we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowę o wydanie i korzystanie z partnerskiej karty kredytowej V. Castorama nr (...). Stosownie do pkt I. § 1 umowy bank przyznał posiadaczowi rachunku bankowego nr (...) limit kredytowy do kwoty 1.500 złotych. Oprocentowanie nominalne wykorzystanego limitu miało być zmienne, a na dzień zawarcia umowy wynosiło 22 % w stosunku rocznym – pkt I. § 4. Spłata limitu kredytowego następować miała w okresach miesięcznych poprzez dokonywanie przez posiadacza rachunku kredytowego spłat na rachunek wskazany w § 1, których wysokość i termin miały być określone w wyciągu z rachunku generowanym każdego 21-go dnia miesiąca i wysyłanym do posiadacza. Wymagana spłata minimalna stanowi 5 % kwoty wykorzystanego kapitału oraz należne bankowi opłaty, prowizje i odsetki – pkt I. § 5. Umowa limitu została zawarta na okres jednego roku, tzn. do dnia 17 grudnia 2007 roku, przy czym bank miał automatycznie przedłużać umowę limitu na kolejne roczne okresy, o ile posiadacz rachunku jej nie wypowie najpóźniej na 30 dni przed upływem okresu, na jaki została zawarta – pkt I. § 8. Nadto, posiadacz rachunku podlegał

ubezpieczeniu na życie. Integralną część umowy nr (...) stanowił Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego, Tabela Opłat i Prowizji dla limitu kredytowego określająca opłaty i prowizje związane z limitem kredytowym i wysokość odsetek od kapitału przeterminowanego oraz Tabela Opłat i Prowizji dla karty kredytowej określająca opłaty i prowizje związane z wydaniem i użytkowaniem karty kredytowej. Stosownie do Tabeli opłat i prowizji dla limitu kredytowego odsetki od przeterminowanego kapitału obliczane są według stopy stanowiącej równowartość czterokrotności bieżącej stopy lombardowej NBP, składka na ubezpieczenia na życie – 0,3 %, telefoniczne upomnienie klienta – 13 złotych, korespondencja kierowana do klienta – 15 złotych, wystawienie wyciągu z ksiąg banku – 15 złotych oraz stosownie do Tabeli opłat i prowizji dla karty kredytowej opłata roczna za kartę główną wynosiła 25 złotych.

(kopia umowy – k. 21-21 odw.; Tabela opłat i prowizji dla karty kredytowej V. Castorama – k. 32; Tabela opłat i prowizji dla limitu kredytowego – k. 33)

Pozwany dokonywał częstych operacji na rachunku bankowym nr (...) od zawarcia umowy do 17 lutego 2012 roku. Nie spłacał wykorzystanego limitu kredytowego w terminach i kwotach określonych umową. Uiszczane przez niego kwoty nie wystarczały na pokrycie kapitału, odsetek i innych opłat.

(lista operacji na rachunku – k. 23-29 odw.)

W dniu 23 września 2011 roku (...) Bank S.A. we W. zmienił nazwę na (...) Bank (...) S.A. we W..

(fakt znany z urzędu)

Pismem z dnia 17 stycznia 2013 roku, doręczonym pozwanemu w trybie „awizo”, bank wypowiedział umowę o limit kredytowy i kartę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia oraz wezwał pozwanego do spłaty zadłużenia.

(wypowiedzenie umowy o limit kredytowy i kartę – k. 31, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 34)

W dniu 12 czerwca 2013 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazano, iż zadłużenie pozwanego z umowy o przyznanie limitu kredytowego V. Castorama nr (...) na dzień wystawienia wyciągu wynosi 981,30 złotych, w tym 622,67 złote należności głównej.

(wyciąg z ksiąg banku – k. 30)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. 2015/128 ze zm.), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia dochodzonej w niniejszej sprawie należności. W ocenie Sądu, zarzut ten był nietrafny i nieskuteczny.

W myśl art. 117 § 1 i 2 k.c. zasadą jest, że roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu polegającemu na upływie terminu, po którym ten, przeciwko któremu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie zastosowanie znajduje 3-letni termin przedawnienia, gdyż roszczenie powoda związane jest z prowadzoną działalnością gospodarczą. Strony zawarły umowę limitu kredytowego na okres jednego roku, jednakże umowa ta miała charakter odnawialny aż do wypowiedzenia przez którąkolwiek ze stron. Pozwany nie wypowiedział przedmiotowej umowy, więc bank automatycznie odnawiał umowę limitu i karty, aż do jej wypowiedzenia przez powodowa pismem z dnia 17 stycznia 2013 roku, doręczonym pozwanemu w trybie „awizo” na wskazany w umowie adres zamieszkania. Przy czym przed wypowiedzeniem pozwany do 17 lutego 2012 roku dokonywał regularnych wpłat, choć niewystarczających do pokrycia wykorzystanego limitu, odsetek umownych i dodatkowych opłat. Sąd podzielił stanowisko powoda, iż dokonując obrotów na rachunku bankowym niniejszego zobowiązania, pozwany uznał roszczenie za istniejące. Nie sposób więc przyjąć, aby jakakolwiek część tego roszczenia, nawet sprzed 3 lat przed wytoczeniem powództwa, uległa przedawnieniu, bowiem pozwany dokonując poszczególnych wpłat, których częstotliwość była większa niż co trzy lata, uznawał roszczenie za istniejące (uznanie niewłaściwe), powodując przerwanie biegu terminu przedawnienia – art. 123 § 1 pkt 2 k.c. Skoro zaś całe pozostałe roszczenie stało się wymagalne po wypowiedzeniu umowy limitu i karty pismem z 17 stycznia 2013 roku, to roszczenie objęte pozwem z 17 lipca 2013 roku nie było przedawnione – art. 123 § 1 pkt 1 k.c. Nie ma przy tym znaczenia, kiedy doręczono pozwanemu poprzez jego kuratora odpis pozwu – art. 124 § 2 k.c.

Zdaniem Sądu, powód udowodnił swe roszczenie co do zasady i wysokości.

Powód przedstawił kserokopię umowy o przyznanie limitu kredytowego nr (...) z 17 grudnia 2006 roku oraz tabeli opłat i prowizji wraz z wydrukiem operacji na rachunku nr (...). Jednocześnie powód sporządził zestawienie terminów i wysokości wpłat dokonanych przez pozwanego w oparciu o wydruk z operacji na w/w koncie wykazując, że kapitał niespłacony przez pozwanego wynosi łącznie 662,67 złote. Ponadto powód sporządził szczegółowe wyliczenie skapitalizowanych odsetek dochodzonych w niniejszej sprawie, podając kwotę od jakiej zostały naliczone, stopę i kwotę naliczonych w ten sposób odsetek. Podstawą ich naliczenia były ustalenia umowy, zgodnie z którymi powód miał prawo naliczać odsetki umowne od wykorzystanego limitu oraz odsetki karne od zadłużenia przeterminowanego. Wysokość tychże odsetek również wynikała z umowy lub ze stanowiącej jej integralną część Tabeli opłat i prowizji. Przy czym powód miał prawo naliczania odsetek począwszy od dnia zawarcia umowy, a nie od dnia jej wypowiedzenia, bowiem wynika to z odnawialnego charakteru kredytu, w ramach którego co miesiąc powód przyznawał pozwanemu do dyspozycji limit wynoszący 1.500 złotych i od wykorzystanej części tej kwoty powód w każdym miesiącu naliczał odsetki. Łączna kwota należnych odsetek wynosi więc 205,42 złotych. Ponadto powód dochodził kwoty 113,12 złotych tytułem kosztów, w tym składki na ubezpieczenie na życie, opłatę roczną za korzystanie z karty kredytowej, opłaty za wystawienie wyciągu z ksiąg banku i opłaty za upomnienia. Wysokość tych kosztów znajduje uzasadnienie w przedstawionych Tabelach opłat i prowizji.

Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 981,30 złotych.

O obowiązku zapłaty odsetek Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zasądzając odsetki zgodnie z żądaniem powoda od kwoty należności głównej w wysokości określonej w umowie i tabeli opłat i prowizji za okres następujący po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku. Przy czym odsetki określone jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku (za okres od 13 czerwca 2013 roku) są zasadne zarówno na podstawie art. 481

§ 2 k.c. w zw. z art. 359 § 2¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 roku,
jak i na podstawie art. 481 § 2 i § 2¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 roku.

Sąd przyznał kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego adw. J. P. (2) wynagrodzenie, którego wysokość została ustalona na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. 2013/1476) oraz § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. 2013/461 z zm.), nakazując jego wypłacenie z zaliczki uiszczonej na ten cel przez powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 297,92 złotych, na którą składa się: 30 złotych opłaty sądowej od pozwu, 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 29,52 złotych t notarialnego uwierzytelnienia przedłożonych do sprawy pełnomocnictwa oraz odpisu pełnego z KRS powoda oraz 221,40 złotych zaliczki na wynagrodzenie kuratora.